

BRATISLAVSKÉ HUDOBNÉ SLÁVNOSTI

KONCERT

SYMFONICKÝ ORCHESTER ČS. ROZHLASU
PRAHA

DIRIGENT

ALOIS KLÍMA

SÓLISTA

MILAN BAUER

Bratislava 22. a 23. apríla 1965

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

NOSITEĽ RADU PRÁCE

BUDÚCI KONCERT

Nedeľa 25. 4. 1965 v poradí A
Symfonický orchester Čs. rozhlasu Bratislava
Dirigent: ANDRZEJ MARKOWSKI (Poľsko)
PÁRT: PERPETUUM MOBILE
KOLMAN: MONUMENTO PER SEI MILLIONI
MOULAERT: SEKVENCIE — KILAR: RIFF 62
HAYDN: SYMFÓNIA Č. 85 „LA REINE“

Utorok 27. 4. 1965 v poradí B
Slovenský komorný orchester
Umelecký vedúci: BOHDAN WARCHAL
Sólista: JOSEF SIKORA
BENDA: SINFONIA B DUR Č. 1
VIVALDI: KONCERT PRE VIOLONCELLO A ORCH.
MOZART: DIVERTIMENTO B DUR
CORELLI: CONCERTO GROSSO Č. 7
PURCELL: SUITA PRE SLÁČIKY Č. 10

DEZIDER KARDOS

5. SYMFÓNIA OP. 37

Espressioni I. (Largo meditativo anche
drammatico)

Ridicolamente (Allegro)

Espressioni II. (Allegretto raccontando)

Finale (Allegro vigoroso)

ANTONÍN DVORÁK

KONCERT PRE HUSLE A ORCHESTER A MOL op. 53

Allegro ma non troppo

Adagio ma non troppo

Allegro giocoso, ma non troppo

CÉZAR FRANCK

SYMFÓNIA D MOL

Allegro ma non troppo

Allegretto

Allegro ma non troppo

5. symfónia, 37. dielo **Dezidera Kardoša**, bola dokončená na jeseň v r. 1964 ako ďalšie rozsiahle symfonické dielo po nedávno odznelom Koncerte pre sláčiky.

Štyri kontrastujúce časti symfónie vyrastajú ako by z jedného motivického materiálu, ktorý sa precíznou variačnou technikou neustále mení tak, ako to hudobný obsah, forma a skladateľova predstava vyžaduje.

Hudba Kardošovej 5. symfónie je nesporne odrazom súčasného života, života okolo nás. Je naplnená tichými meditáciami i dramatickými vyhroteniami (1. časť), britko sa vysmieva ľudskej nadutosti a obmedzenosti (2. časť). Naproti tomu je aj osobnou spoveďou autora, ktorý i cez obavy verí v človeka našej doby (3. časť) a táto pevná viera ho strháva do nadšenia, radosti a neskrotného muzicovania záverečnej časti symfónie.

Skladateľ venoval svoje najnovšie dielo, 5. symfóniu, svojmu priateľovi, skvelému interpretovi jeho diel, dirigentovi Ladislavovi Slovákovi.

Prvé úspechy niektorých skladieb v zahraničí spôsobili **Antonínovi Dvořákovi** veľkú radosť. Jeho bohatá invencia ho nútila dať týmto šťastným pocitom hudobný výraz. Ak si uvedomíme, že sám Dvořák bol vynikajúcim huslistom, že tento nástroj mal veľmi rád, pochopíme, že bolo treba len posledného podnetu slávneho huslistu Josepha Joachima, aby pristúpil ku kompozícii husľového koncertu.

Dielo, ktoré vzniklo v letných mesiacoch od júla do septembra 1879, odráža všetku krásu a slnecnosť prírody, v ktorej Dvořák v tom období žil. Skladateľ koncert dvakrát prepracoval a venoval ho Joachimovi, ktorý mu dával rady pri konečnej verzii husľového partu. Premiéra bola v r. 1883 v pražskom Národnom divadle v predvedení českého huslistu Františka Ondříčka, ktorý dal zaznieť dielu nevšednou krásou. — Dvoma prvými časťami: rapsodickou prvou a lyrickou druhou vytvoril Dvořák tak silný citový kontrast, aký sa v koncertnej literatúre nájde zriedkakedy. Tretia časť (furiant) svojou rozpustilosťou a veselosťou vyrovnáva všetky protiklady a ako taká je prejavom jasavého, radostného života.

Cézar Franck (1822—1890) má vo francúzskej hudbe zvláštne postavenie: vniesol do nej nemec-kého ducha, ktorého zdedil od svojich nemeckých predkov. Prakticky to znamenalo vniknutie sily formálneho stvárnenia, sily polyfónneho myslenia, majstrovstva fúgy a kánonu do francúzskej hudby. Spomenutým majstrovstvom polyfónie pripomína Franck často Brucknera, veľkosťou formy Beethovena. Franck zúžitkoval aj Wagnerov vplyv, prirodzene cez najosobnejší filter. Z hľadiska ďal-

šieho rozvoja francúzskej hudby treba spomenúť, že napriek svojej svojráznosti zapôsobil na mnohé z nasledujúcich generácií, ba dokonca — zdá sa to trochu neuveriteľné, urovnával cestu aj Debussymu.

Symfónia d mol je Franckovým najpopulárnejším dielom. Vznikla v r. 1886—1888 a neznamená iba cenný tvorivý prínos do francúzskej hudby, ale je aj najdokonalejším a najobsažnejším dielom epochy hudobného znovuzrodenia Francúzska. Symfónia je naplnená intenzívnym romantickým citom, ktorý má svoje korene kdesi u Beethovena a Schumannu. Pri posluhu diela sme svedkami dramatického boja pochmúrnej tragiky s oslobodzujúcou jasnosťou, boja vznešenosti, smutného srdca s túžbou po vnútornej radosti. Oblúk od tragickej, hrozbou naplnenej nálady sa klenie cez tri časti diela až po víťaziacu radosť zo života v závere diela.

Symfónia má tri časti: búrlivú, protirečivú, citovo pohnutú prvú časť, trochu jasnejšiu a uzavretejšiu druhú časť, ktorá tvorí poetické uvoľnenie diela a záverečnú časť, ktorá prináša víťazstvo nádeje a radosti.